

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เจาะจงศึกษาถึงนัยทางการคลังอันเนื่องจากการย้ายเข้ามาทำงานของแรงงานระดับไร้ฝีมือจากสามประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียน (AEC) ประกอบด้วย เมียนมา กัมพูชา และลาว โดยอาศัยข้อมูลเชิงitudinal และข้อมูลปถุมภูมิ งานวิจัยนี้เป็นการริเริ่มการวิเคราะห์ผลประโยชน์และต้นทุน (benefit-cost analysis) ที่เกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในเชิงปริมาณเพื่อก่อให้เกิดความเป็นรูปธรรม โดยครอบคลุมเฉพาะผลประโยชน์และต้นทุนทางการคลัง (fiscal implications) งานวิจัยประยุกต์ใช้แบบจำลองของ Dustmann, Frattini and Halls (2010) และ Dustmann and Frattini (2014) พิจารณาผลประโยชน์และต้นทุนทางการคลัง ที่สามารถแปรค่าเป็นมูลค่าทางการเงินได้ (monetary value) โดยการประเมินขนาดผลกระทบเป็นช่วง (range) ประมาณการจำนวนแรงงานข้ามชาติในขนาดที่ต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ พบว่า สัดส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (benefit to cost ratio) ได้ค่ามากกว่า 1 ในทุกช่วง และในอีกประมาณ 20 ปีข้างหน้า ภายใต้เงื่อนไขอัตราการเติบโตของแรงงานข้ามชาติที่เป็นไปตามแนวโน้มที่ผ่านมา สัดส่วนดังกล่าวก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ สัดส่วนผลประโยชน์และต้นทุนทางการคลัง อยู่ในขอบเขตระหว่าง 2.87- 1.90 ซึ่ง นัยและทิศทางทางนโยบายในเฉพาะมุมมองทางการคลัง บ่งชี้ว่า หากมีจำนวนแรงงานข้ามชาติเพิ่มมากขึ้น การคลังของประเทศไทยยังคงได้ผลประโยชน์สุทธิในช่วงจำนวนแรงงานที่มีการประมาณการ ทั้งนี้ ประเด็นที่พึงระวังคือ เมื่อจำนวนแรงงานข้ามชาติเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนทางการคลังในด้านสาธารณสุขอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น หากรัฐบาลดำเนินนโยบายที่เปิดช่องทางให้มีแรงงานข้ามชาติไร้ฝีมือมาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น ก็ควรมีการขับเคลื่อนในระดับภาครัฐเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการแบ่งเบาภาระต้นทุนการบริหารจัดการและการดำเนินการด้านสาธารณสุขควบคู่ไปด้วย

Abstract

This research focuses on fiscal implications arising from the immigration of unskilled migrant workers from the ASEAN Economic Community (AEC) countries, namely Myanmar, Cambodia and Laos. The analysis employs secondary data from governmental institutions as well as primary data from conducting the research's own survey. The research applies Dustmann, Frattini and Halls' (2010) and Dustmann and Frattini's (2014) framework of analysis, focusing on the monetary value of fiscal benefits and costs. To avoid controversy over the actual number of migrant workers, which is not the major objective of this study, the analysis considers the impact by range with defined minimum projection as the lower boundary and maximum projection as the upper boundary. From the assessment of the fiscal benefits and costs, the results indicate that the benefit to cost ratio is greater than 1 in both cases. Moreover, the ratio does not change significantly in the next 20 years under the assumption that the growth of migrant workers is in line with the past trend. In other words, the range of impacts on the benefit to cost ratio will remain within the boundary of 2.87 to 1.90. However, it is to be noted that as the number of migrant workers approaches the minimum projection level, the benefit to cost ratio increases significantly. This pinpoints some policy implications on labour policy design in the near future. As the number of migrant workers increases within the range of analysis, there is still net fiscal benefit. However, the increased number of migrant workers yield significant impacts on the public health care costs. Therefore, restructuring of cost management and cost allocation in terms of health care is urgently called for. This may include an advocacy for multi-lateral agreement and co-operation on the cost-sharing of health care and health management among the AEC countries respective of the migrant workers.